

กฎกระทรวง
กำหนดโรคเรื้อรัง
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง มาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

ข้อ ๒ โรคเรื้อรังตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง คือ

(๑) โรคมะเร็ง

(๒) โรคไตวายเรื้อรัง

(๓) โรคเอดส์

(๔) โรคหรือการบาดเจ็บของสมอง เส้นเลือดสมอง หรือกระดูกสันหลังเป็นเหตุให้เป็นอัมพาต

(๕) ความผิดปกติของกระดูกหักที่มีภาวะแทรกซ้อน อันได้แก่ กระดูกหักที่มีการติดเชื้อ (chronic osteomyelitis) กระดูกติดช้า (delayed union) กระดูกไม่ติด (nonunion) กระดูกผิดปกติ (malunion) หรือ เหล็กตามกระดูกหัก (broken plate)

(๖) โรคหรือการเจ็บป่วยอื่นๆ ที่ต้องรักษาตัวอย่างต่อเนื่องโดยไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกิน กว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ทั้งนี้ โดยการวินิจฉัยของคณะกรรมการการแพทย์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สมศักดิ์ เทพสุทิน
(นายสมศักดิ์ เทพสุทิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๖๕ ก ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๕